

PARAULA I VIDA

El valor del silenci

En coincidència amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor a la glòria, l'Església celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, una jornada nascuda del Concili Vaticà II, convocat pel beat Joan XXIII, concili del qual celebrarem el proper mes d'octubre el cinquantenari del seu inici.

Benet XVI ha fet públic un missatge per a aquesta jornada que té com a lema «Silenci i Paraula: camí d'evangelització». És un missatge bellíssim, centrat en el binomi silenci i paraula. Pel fet d'escriure el substantiu *Paraula* amb majúscula, el Sant Pare ens indica clarament que es refereix a la Paraula de Déu; Paraula de Déu que, per a nosaltres, els cristians, és la mateixa Persona de Jesucrist, la Paraula definitiva de Déu Pare a la humanitat i el veritable camí que ens porta a la comunió amb Déu.

També pot sorprendre en el lema de la Jornada la utilització de la paraula *camí* en singular, quan semblaria lògic utilitzar el plural, com si el silenci i la Paraula fossin dos camins per a l'evangelització. Benet XVI, en el mateix inici del seu missatge ja ho aclareix quan ens diu que el seu propòsit és donar tot el seu valor al silenci i a la paraula, dels quals diu que són «dos moments de la comunicació que han d'equilibrar-se, alternar-se i integrar-se per tal d'obtenir un autèntic diàleg i una profunda proximitat entre les persones». «Quan la paraula i el silenci s'exclouen mútuament —afegeix—, la comunicació es deteriora, ja sigui perquè provoca un cert atordiment o perquè, al contrari, crea un clima de fredor; tanmateix, quan s'integren recíprocament, la comunicació assolix valor i significat.»

Ens diu també el Sant Pare que el silenci és part integrant de la comunicació. Els experts en comunicació aconsellen distingir ben bé entre informació i comunicació. Actualment, les persones estem molt informades, fins i tot superinformades, en el sentit que és difícil sovint poder assumir d'una manera crítica i madura la gran quantitat de missatges que ens arriben en el dia a dia, a través sobretot del mitjà actual de comunicació. Per això, diu Benet XVI, «allí on els missatges i la informació són abundants, el silenci es fa essencial per a discernir allò que és important d'allò que és inútil i superficial», fins al punt de proposar la necessitat d'una mena d'*ecosistema* que equilibri silenci i paraula, imatges i sons.

El silenci, en aquest sentit, esdevé també una condició per a un just equilibri psicològic personal, perquè ens proposa una capacitat d'austeritat i de distanciament de la munió de missatges de tota mena que ens assetgen.

Així, doncs, silenci i paraula són realitats que estem cridats a integrar en la nostra vida diària. Però el lema i el missatge del Sant Pare afegeixen que tant el silenci com la paraula cal que siguin un camí d'evangelització, i per això lloa les iniciatives que, sobretot en les xarxes socials, permeten a les persones trobar espais de silenci, ocasions d'oració, de meditació i de compartir la Paraula de Déu. I Benet XVI fa una referència a aquestes xarxes quan escriu que «en l'essencialitat de breus missatges, sovint no més extensos que un verset bíblic, es poden formular pensaments profunds. En les distintes tradicions religioses la soledat i el silenci són espais privilegiats per ajudar les persones a retrobar-se amb elles mateixes i amb la Veritat, que dóna sentit a totes les coses», és a dir, amb Déu i, per als cristians, amb la seva Paraula definitiva, que és Jesucrist.

No hem de separar mai el binomi paraula i silenci. Aprendre a comunicar vol dir aprendre a escoltar, a contemplar abans de parlar, i això és especialment important per als agents de l'evangelització i per a la mateixa acció comunicativa de l'Església.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Suport al projecte «Joves a l'atur»

► Tant el FC Barcelona com el RCD Espanyol han donat suport al projecte iniciat amb motiu de les noces d'or sacerdotals del cardenal de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, titulat «Joves a l'atur». Aquest projecte, gestionat per Càritas Diocesana, ha rebut un impuls especial com una acció social de la *Missió Metròpolis*. Una de les activitats d'aquests dos clubs esportius ha estat l'esforç de sensibilització envers el greu problema de l'atur juvenil, que pateixen el 50% dels joves. El passat 14 d'abril, el cardenal de Barcelona va assistir al partit Espanyol-València, que va anar precedit d'un acte de sensibilització envers l'atur. Amb aquest motiu, el president del club blanc-i-blau, Ramon Condal, acompanyat —com mostra la foto— per l'alcalde Xavier Trias, pels consellers Felip Puig i Andreu Mas-Colell, i per directius del club, lliurà una placa al cardenal en reconeixement a la seva tasca social i a la de Càritas.

GLOSSA

Encara queda feina per fer

Un company d'escola amb qui sempre he mantingut una bona amistat es plantejà, arribat el moment de la jubilació, com orientar aquesta nova etapa de la seva vida. Va concloure que, a més del merescut descans després d'una llarga vida laboral i del temps que volia dedicar als seus néts i a algunes afeccions personals, una part del seu temps havia de ser per fer un servei als altres i, en especial, als més desafavorits. Contactà amb Càritas diocesana i s'oferí com a voluntari. «Ara que inicio aquesta nova etapa, dono gràcies a Déu per la meua vida, li agraeixo tot el que ha posat al meu abast, la formació que he rebut, la família que hem format amb la meua esposa, el treball que m'ha ocupat i amb el qual he contribuït al nostre sosteniment, els amics que ens han acompanyat... i tantes altres coses que d'Ei he rebut. Vull agrair-li-ho fent un servei als qui més ho necessiten.» Fa unes setmanes que dedica dues tardes a donar reforç escolar a un noi immigrant que està acabant la primària i que necessita aquesta dedicació. Aquell directiu d'una important empresa s'asseu al costat del noi, repassa amb ell els deures i els temes treballats els darrers dies a l'escola, escolta els seus dubtes i li respon les preguntes tan bé com sap, amb senzi-

llesa. Algunes vegades, el jove alumne li parla de l'escola, de la família, dels amics, del dia a dia... i es va creant una amistat confiada. Reforç escolar i reforç per a la vida.

Són molts els jubilats i les jubilades que ofereixen aquest i d'altres, aparents, petits serveis. En el cas que ens ocupa, la maduresa del jubilat ofereix, doncs, possibilitat d'interpel·lar amb les paraules, amb la vida i amb el testimoni personal, com proposa Pere: «Heu de treballar amb tot l'esforç perquè la vostra fe vagi acompanyada de la virtut; la virtut, del coneixement; el coneixement, del domini d'un mateix; el domini, de la constància; la constància, de la pietat; la pietat, de l'estimació fraterna; l'estimació fraterna, de l'amor» (2Pe 1,5-7). Precisament la sogra de Pere —una *jubilada* d'aquell temps—, quan Jesús la guareix de la febre, «es posà a servir-los» (Mc 1,31). És el primer que fa, segons diu l'evangeli. Perquè el servei als altres dóna forces, salut i sentit a les nostres vides. Perquè quan la vida laboral acaba, encara queda molta feina per fer. Les possibilitats de testimoni de l'amor que és servei són múltiples. Càritas i altres institucions ofereixen un bon ventall de voluntariats, que són camins de virtut i amor incondicional.

Enric Puig Jofra, SJ

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés

Un any més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer», per aconseguir fons per becar les colònies i els casals d'estiu dels infants de famílies sense recursos. Gràcies a aquestes activitats, els nens i les nenes amb dificultats econòmiques gaudeixen d'un temps de lleure de qualitat des de l'educació en els valors de l'Evangelí: aprenen a conivir, desenvolupen l'autonomia personal i amplien els seus coneixements i les seves vivències de fe. Per fer donatius o demanar més informació, poden trucar al t. 934 301 606, enviar un mail a fundacio@peretarres.org o a través del web www.peretarres.org/donatius.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Hommes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,1-13)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Però, cadascun de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura de la generositat del Crist. Per això diu l'Esclusiva: «Pujà cel amunt, s'endugué un seguici de captius, repartí dons als homes». Si va «pujar» vol dir que abans havia baixat del cel a la terra. És ell mateix qui, després d'haver baixat, ha pujat més amunt de tots els cels, per portar a plenitud tot l'univers.

És ell qui ha fet a uns el do de ser apòstols, a d'altres el de ser profetes, a d'altres el de ser evangelistes, pastors o mestres, i així ha preparat els qui formen el seu poble sant per a una obra de servei, per edificar el cos de Crist, fins que ens trobarem units uns i altres constituint tots, en la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, l'home perfecte, l'home que arriba a la talla de la plenitud del Crist.

(La 2a lectura d'avui també pot ser Ef 1,17-23)

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposit les mans, es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguïen.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo y, apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,1-13)

Hermanos:

Yo, el prisionero por el Señor, os ruego que andéis como pide la vocación a la que habéis sido convocados. Sed siempre humildes y amables, sed comprensivos, sobrelleaos mutuamente con amor; esforzaos en mantener la unidad del Espíritu con el vínculo de la paz. Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados. Un Señor, una fe, un bautismo. Un Dios, Padre de todo, que lo trasciende todo, y lo penetra todo, y lo invade todo.

A cada uno de nosotros se le ha dado la gracia según la medida del don de Cristo. Por eso dice la Escritura: «Subió a lo alto llevando cautivos y dio dones a los hombres.» El «subió» supone que había bajado a lo profundo de la tierra; y el que bajó es el mismo que subió por encima de todos los cielos para llenar el universo.

Y él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelizadores, a otros, pastores y maestros, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo; hasta que lleguemos todos a la unidad en la fe y en el conocimiento del Hijo de Dios, al hombre perfecto, a la medida de Cristo en su plenitud.

(La 2.ª lectura de hoy también puede ser Ef 1,17-23)

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los Once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y se bautice se salvará; el que se resista a creer será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.» Después de hablarles, el Señor Jesús subió al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a pregonar el Evangelio por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

Ascensió del Senyor. Quadre d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Missatge de l'Ascensió del Senyor

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33 □ **dimarts**: Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a □ **dimercres**: Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19 □ **dijous**: Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres**: Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19 □ **dissabte**: Ac 28,16-20 / Sl 10 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, de Pentecosta (litúrgia de les hores: 4a setm.): Ac 2,1-11 / Sl 103 / Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

Només un dels quatre evangelis canònics ofereix la narració de l'Ascensió de Jesús: el de Lluc (24,50-53; cf. una altra versió, també de Lluc, en Ac 1,9-11). Tanmateix, el text de Marc que llegim avui és una combinació d'aquest final de Lluc, amb el final de Mt (28,19-20).

Com és ben sabut, el text de l'evangeli d'avui és un text inspirat i canònic afegit a Marc, que vol completar el final paradoxal d'aquest evangeli. Aquest final podia ser malentès (el sorprenent silenci de les dones sobre el missatge de la resurrecció de Jesús a Mc 16,8). El final afegit de Marc narra l'aparició als onze i l'Ascensió. Ara bé, el punt més important

dels relats de l'Ascensió és remarcar que el misteri de l'endinsament de Jesús en l'àmbit de Déu no el deslliga de la seva continuada i fructuosa presència en la tasca apostòlica de l'Església.

Per tant, l'escena de Lluc que narra la pujada i l'endinsament de Jesús a la «dreta de la majestat de Déu» (cf. He 1,3) no implica de cap manera que Jesús es desentengui de la labor missionera dels seus seguidors. El final de Mateu, que en part també està reproduït en l'evangeli que hem llegit avui, ho diu de forma clara i precisa: «Aneu per tots els pobles i feu-los deixebles meus... ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat.» Però convé remarcar que en Mateu s'afegeix:

«i vet aquí que jo sóc amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món» (Mt 28,19-20). El missatge del Jesús que s'acomia-da és també: jo em quedo amb vosaltres. Com és ben sabut, el final Mateu el fa represent el nom de Jesús de l'evangeli de la infantesa: «Emmanuel, que vol dir Déu (és) amb nosaltres» (Mt 1,23).

El missatge de l'Ascensió de Jesús és un missatge de confiança i de gosadia apostòlica. La raó és molt clara: Jesús no ens deixa sinó que continua amb nosaltres. «El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven» (Mc 16,20).

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

21. Jesús és sempre proper a nosaltres

Luc, a la conclusió del seu Evangeli, ens diu que els deixebles, després de l'Ascensió del Senyor, «se'n tornaren a Jerusalem amb gran alegria i eren tothora al temple beneint Déu» (24,50-53). El que es pot deduir és que els deixebles no se senten abandonats, no pensen que Jesús s'hagi evaporat en un cel inaccessible i allunyat d'ells. Evidentment, estan segurs d'una presència nova de Jesús. Estan segurs que el Ressuscitat ara és present enmig d'ells d'una manera nova i poderosa.

El Jesús que s'acomiada no se'n va a un lloc qualsevol en un astre llunyà. Entra en la comunió de vida i de poder amb el Déu vivent, en la situació de superioritat de Déu sobre qualsevol espacialitat. Per això, no «se n'ha anat», sinó que, en virtut del mateix poder de Déu, ara sempre és present al costat nostre i per a nosaltres.

En el discurs de comiat de l'evangeli de Joan, Jesús diu precisament això als seus deixebles: «Me'n vaig i vinc a vosaltres» (14,28). Aquí està meravellosament sintetitzada la peculiaritat de l'«anar-se'n» de Jesús, que és al mateix temps el seu *venir*, i així queda també explicat el misteri referent a la creu, la resurrecció i l'ascensió. D'aquesta manera, el seu anar-se'n és, precisament, un venir, una nova forma de proximitat, de presència permanent amb la qual Joan també enllaça l'*alegria* de la qual hem sentit parlar abans en l'evangeli de Lluc.

Com que Jesús està amb el Pare, no és llunyà sinó proper a nosaltres. Ara ja no és en un indret determinat del món com abans de l'*ascensió*; ara, en el seu poder que supera qualsevol espacialitat, ell és present al costat de tothom i tothom el pot invocar —a través de tota la història— i a tot arreu.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

Per una comunicació objectiva i veraç

Fa temps que els delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya, que formem el SIMCOS, compartim una preocupació que està molt relacionada amb el nostre desig de transparència objectiva. Ho diem, avui en ocasió de la 46 Jornada Mundial de les Comunicacions Socials i seguint el missatge que Benet XVI ha escrit per a aquesta ocasió, tot fent-nos veure que tota comunicació necessita d'un ambient favorable que sàpiga equilibrar veritat, silenci, paraula, imatges i sons.

Comptem amb unes tecnologies que cada dia ens sorprenen més i posen al nostre abast una infinitat de possibilitats que hem d'utilitzar amb seny, per tal d'apropar persones, crear lligams d'amistat i fer de la convivència un espai digne per a tots. Sabem que el camp d'aquestes tecnologies és il·limitat, però que també hi ha els seus riscos; que amb elles es pot fer molt bé o molt mal, tot depèn de qui les utilitza, ja que la forma com comuniquem expressa qui som i com som.

A les nostres Esglésies diocesanes i en bé del treball de conjunt tenim la responsabilitat de fer un bon ús dels mitjans de què disposem i, per això, volem servir aquella informació que faci possible una comunicació sempre constructiva. El seu contingut ha de ser transmès amb el criteri de la veritat i amb aquell to de respecte i humanitat que el faci atractiu i proper. No podria ser d'altra manera tractant-se, en definitiva, de comunicar l'Evangeli amb paraules i fets.

Si els cristians volem seguir de debò Jesús, hem de tenir, com a mínim, la voluntat d'incidir en la societat i en les persones del nostre entorn cercant un espai comú d'entesa, de transparència, d'honestedat, de flexibilitat i de respecte envers la diferència, que sempre ens enriqueix. Sense oblidar, però, quin és el nostre lloc en el món: el lloc on rau la justícia i la solidaritat i, per tant, amb tota la força de les coses ben fetes, les que estan fetes amb amor. Creiem que els mitjans de comunicació en general haurien de ser molt curiosos a l'hora de fer pública una informació perquè aques-

ta fos veraç. Una cura que, per la veracitat i per l'honestedat del que s'emeta i de qui ho emet, ha de ser encara més remarcada en els mitjans de signe cristià.

Benet XVI ens proposa actituds de fons posant al descobert la veritat i la transparència de les intencions. «Es tracta —diu— de la relació entre silenci i paraula: dos moments que han d'equilibrar-se, alternar-se i integrar-se per a obtenir un autèntic diàleg i una profunda proximitat entre les persones». ¿Què passa, però, quan aquest diàleg es fa impossible perquè el comunicador, sota la covardia de l'anonimat, no pensa més que fer mal de manera persistent i delata la seva identitat malaltissa recurrent a la desqualificació personal i a la calúnnia?

Aquesta és la nostra preocupació i de tots els qui estimem l'Església de Jesús: que, al costat d'una immensa majoria de professionals, homes i dones de bona voluntat que estan fent un treball excel·lent de comunicació transparent i objectiva a favor de les persones i de l'extensió de l'Evangeli, hi hagi qui caigui en la temptació d'allò que Jesús sempre va censurar: la injúria, la difamació i el judici condemnatori. El SIMCOS volem donar tot el nostre suport a les persones —bisbes, preveres, diaques, religiosos i religioses, laïques i laïcs cristians, i també parròquies i entitats d'Església— que des de pàgines anònimes d'Internet són atacats amb calúnnies i greument ferits en la seva dignitat humana i de fills de Déu, tot lesionant el dret a la bona fama.

En la reunió dels delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya vam convenir en demanar els qui fan aquestes pàgines o les omplen amb els seus escrits difamatoris que no facin més mal i que es fixin en l'amor amb què Jesús tracta les persones; que es deixin ajudar per Ell escoltant-lo de cor en la pregària i actuant des de l'amor, que en això es coneix qui és realment deixeble seu. A l'Església tots ens necessitem, fem l'esforç de ser i de tractar-nos com a germans!

† **Sebastià Taltavull Anglada**
Bisbe auxiliar de Barcelona
i president del SIMCOS

SANTORAL

20. † Diumenge de l'Ascensió del Senyor. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. Dilluns. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. Dimarts. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càscia, rel.

agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. iv); sant Ató, bisbe.

23. Dimecres. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. Dijous. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. Divendres. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església;

St. Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; Sta. Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; St. Urbà I, papa (222-230) i mr.; Sta. Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); Sta. Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. Dissabte. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

ENTREVISTA

▶ **JACK VALERO**

Veus catòliques

Catholic Voices és una plataforma de comunicadors catòlics que va néixer a Anglaterra el febrer de 2010 per ajudar els catòlics a comunicar i augmentar la seva presència davant l'opinió pública anglesa —tot preparant la visita del Sant Pare d'aquell mateix any. El projecte, que va arribar a Barcelona el juny de 2011, treballa amb un únic objectiu: facilitar tant als catòlics com als mitjans de comunicació que ho sol·licitin la presència d'un catòlic corrent perquè aporti el seu punt de vista en aquells temes que es plantegin i facin referència a l'Església catòlica i d'altres. En aquesta plataforma preparen laics perquè puguin connectar molt bé amb el públic en ser iguals que ells». El barceloní de naixement i londinenc d'adopció Jack Valero és cofundador de Catholic Voices.

Per què l'Església ha de tenir bons comunicadors?

La comunicació a l'Església no és quelcom afegit sinó part de la seva mateixa essència: ha de comunicar el seu gran missatge a cada generació. La generació actual s'informa a través del món de les notícies, també en temes de l'Església. Per això és tan important tenir gent ben formada per comunicar el missatge a través d'aquests mitjans d'una manera eficaç.

Les crisis són també positives?

En el cor del nostre projecte comunicatiu hi ha la idea que darrera de cada crítica a l'Església hi ha una intenció positiva amb la qual podem estar d'acord; i si comencem el nostre discurs des d'aquest punt connectarem bé amb la gent, cosa que farà que ens escoltin. Per això, cada controvèrsia és realment una oportunitat de comunicar el nostre missatge: és més, no és qüestió de sobreviure a la tempesta, sinó de ballar sota la pluja.

Quines pautes s'han de tenir en compte per a una bona comunicació?

Un dels nostres lemes és «dóna llum, no escalfor»; és a dir, explicar i no pujar la temperatura de la discussió. Un altre és «vas a donar testimoni, no a guanyar», perquè no és una batalla. L'Església té un gran missatge i no cal defensar res: és qüestió d'explicar el nostre missatge i fer-ho tan bé que la gent que ens escolti digui: «jo vull això». Per aconseguir-ho cal una molt bona preparació, tenir molta formació i informació.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària amb el senyor cardenal. Preguem amb la imaginació. Trobem Déu amb els cinc sentits. A la Catedral, dijous 24 de maig (20 h). Organitza: Delegació Pastoral de Joves (t. 934 121 551).

Jornada formativa. Amb motiu de la Jornada per a les Comunicacions Socials, la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat organitza una jornada formativa per als preveres, diaques i laics que fan servir el cinema i internet com a mitjans evangelitzadors, tant a les parròquies de l'arxidiòcesi com a les delegacions diocesanes. Organitzada en dues sessions de tarda, al Seminari Conciliar de Barcelona, serà els dies 21 (cinema) i 23 (internet) de maig, de 19 a 21 hores.

Pastoral del Sord de Barcelona. Conferència per a pares sobre «Uso seguro de redes sociales», amb Josep M. Adell, dimarts 22 maig (18.45 h). Col·loqui amb adolescents sobre «Educar en los valores», amb Núria Recto de Pro-Vida, dimarts 22 (18.45 h). Conferència per a avis i famílies sobre «Uso seguro de redes sociales», amb Josep M. Adell, dissabte 26 (19.30 h), a la Pquia. de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68; entrada per c/ Benet Mercadé 25 o pel jardí del c/ St. Marc). Interpretades amb llengua de signes per als sords.

Comunitat de l'Emmanuel. Dia 27 de maig, a la Pquia. Mare de Déu de Montserrat, celebració de la 2a edició de la «Missió Possible», com a resposta a la crida que va fer als joves el cardenal de Barcelona amb motiu de la *Missió Metròpolis*. Horari: 17 h evangelització-oració; 18.30 h concert medieval. Per a més informació: www.emmanuelcat.webs.com.

Formació carmelitana. La Gna. Anna Boj, carmelita descalça a Mataró, presentarà els capítols 28-31 de *Las Fundaciones*, de santa Teresa d'Àvila, amb la conferència «Tres anys de dificultats i represa de les fundacions». Dilluns 21 maig (20 h) a av. Diagonal 424, de Barcelona; i a les 21.30 h al c/ St. Miquel 44 de Badalona.

Reflexió de l'actualitat cultural i religiosa d'aquest darrer mes, a càrrec de Salvador Aragones, exdirector a Catalunya i excorresponsal a Roma d'Europa Press, i professor de la UIC. A l'auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r), dilluns 21 maig (19 h).

Franciscanes dels Sagrats Cors: 125 anys a Catalunya

Actualment la congregació té sis cases a la nostra arxidiòcesi: Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada, a Tiana; col·legis Sagrat Cor de Jesús i Sant Josep, a Mataró; guarderia Bressol del Nen Jesús; i residència de la Tercera Edat Sant Josep, a Barcelona; i també a Barcelona, l'obra benèfica-social del Nen Déu, dedicada a l'atenció a persones amb discapacitats, que també inclou uns consultoris mèdics. Aquesta obra fou visitada per Benet XVI el 7 de novembre de 2010, amb motiu de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família. (Fotografia: Agustí Codinach).

El passat 6 de maig, el cardenal Martí-nez Sistach, presidí una celebració de l'Eucaristia a la catedral amb motiu d'acomplir-se els 125 anys de l'arribada de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors a Catalunya. Al presbiteri, com mostra la foto, hi havia una imatge de la beata mare Carmen del Niño Jesús, nascuda a Antequera i fundadora de la congregació que, en vida, visità Catalunya i obrí les primeres cases per a infants malalts i necessitats.

Casal Sant Martí (Campelles - Ripollès, t. 972 727 288). Dies 26 i 27 maig, taller d'art: Inspiració i expressivitat de l'art, a càrrec d'Isabelle Velandia.

Vetlla de Pentecosta (Monestir de St. Pere de les Puel·les, c/ Anglú 55). Dissabte 26 després de les Vespres de 19 h.

Misa para Hispanoamericanos en la capilla de Jesús Paciente (c/ Major de Gràcia, 177- junto Metro Fontana) todos los domingos a las 12.30 h.

EXERCICIS I RECESSOS

Recés interreligiós: lectura orant de textos sagrats. Cap de setmana per escoltar i meditar els textos sagrats de les diverses tradicions. Grups de Diàleg Interreligiós de Manresa i Xarxa catalana pel Diàleg Interreligiós. Coordina Xavier Melloni, jesuïta. De l'1 al 3 de juny a la Cova de Manresa. Inscripcions: recepcio@cova-manresa.cat o t. 938 720 422.

Tallers d'oració i vida (mètode P. I. Larrañaga). «Una nova evangelització». Recés de final de curs. Vols recuperar l'estabilitat emocional, la unitat interior i l'alegria de viure? Dissabte 2 de juny (9 a 18 h), a Martí-Codolar (av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15). Cal inscriure's al t. 639 382 031 (Mireia) - 934 904 148 (Cristina).

PELEGRINATGES

Pelegrinar amb el Tibidabo. Del 6 al 29 d'octubre, al Perú. De l'1 al 8 de novembre

a Terra Santa. Informació: Tibidabo, 934 175 686, o Viatges Magíster, 934 879 423.

BREUS

Web dels Missioners Claretians de Catalunya. El domini www.claretians.cat informa de les notícies i la vida de la gran família claretiana de Catalunya. El web s'actualitza continuament quant a les notícies i també pel que fa a l'agenda d'activitats programades per la congregació fundada per sant Antoni Maria Claret i les activitats de la Sala Pere Casaldàliga (Llibreria Claret).

Conferència sobre la Nova Evangelització. El cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, va pronunciar una conferència el 12 d'abril en el Simposi sobre la Nova Evangelització organitzat per la revista *Palabra* a la seu de la Universitat San Pablo-CEU, de Madrid. El tema de la conferència fou la celebració a Barcelona de la Missió Metròpolis i l'Atri dels Gentils. El cardenal va remarcar la urgència d'evangelitzar, amb nous camins, noves expressions i nous mètodes en la nostra societat secularitzada.

Confirmacions a la parròquia del Masnou. Les va administrar el bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, a la parròquia de Sant Pere, el dissabte 14 d'abril. Concelebrà Mn. Felip-Juli Rodríguez, rector del Masnou. El bisbe Sebastià animà els joves a deixar-se seduir pel Crist i a ser portadors de l'Evangelí en els seus ambients. «Els joves sou sempre els millors evangelitzadors dels joves», els va dir.

LLIBRES

Educar per a la interioritat. Amb el títol *Ni amunt ni avall, cap endins*, Jaume Bernadet i l'Equip «Seduint» han publicat aquest llibre que proposa un itinerari d'educació per a la interioritat a ESO. «Seduint» és un equip de professionals de l'Escola dels Salesians de Sant Vicenç dels Horts, format per diversos professors i professors i pel coordinador de Pastoral, Jaume Bernadet. El llibre ofereix un marc teòric i nombroses activitats destinades a educar per a la interioritat. Té 124 pàgines i està editat per l'editorial salesiana Edebé.

Col·lecció «Nova Evangelització». El Dr. Ramon Corts, director de l'Editorial Balmes, ha iniciat una col·lecció titulada «Nova Evangelització». El primer volum es titula *Promoure una nova evangelització* i té 74 pàgines. Recull les conferències quaresmals de la basílica de la Concepció pronunciades l'any passat pel bisbe de Vic, l'arquebisbe Fisichella i l'abat de Montserrat.

PALABRA Y VIDA

El valor del silencio

Coincidiendo con la solemnidad de la Ascensión del Señor a la gloria, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, una jornada nacida del Concilio Vaticano II, convocado por el beato Juan XXIII, concilio de cuyo inicio nos disponemos a celebrar el cincuentenario el próximo mes de octubre. Benedicto XVI ha publicado un mensaje para esta jornada que tiene por lema «Silencio y Palabra: camino de evangelización». Se trata de un mensaje bellísimo, centrado en el binomio silencio y palabra. Al escribir el sustantivo *Palabra* con mayúscula, el Santo Padre nos indica claramente que se refiere a la Palabra de Dios; Palabra de Dios que, para nosotros, los cristianos, es la misma Persona de Jesucristo, la Palabra definitiva de Dios Padre a la humanidad y el verdadero camino que nos conduce a la comunión con Dios.

También puede sorprender en el lema de la Jornada el uso de la palabra *camino* en singular, cuando parecería lógico utilizar el plural, como si el silencio y la Palabra fueran dos caminos para la evangelización. Benedicto XVI, en el mismo inicio de su mensaje ya lo aclara al afirmar que su propósito es dar todo su valor al silencio y a la palabra, de los cuales dice que «son dos momentos de la comunicación que han de equilibrarse, alternarse e integrarse para obtener un auténtico diálogo y una profunda proximidad entre las

personas». «Cuando la palabra y el silencio se excluyen mutuamente —añade—, la comunicación se deteriora, ya sea porque provoca un cierto aturdimiento o porque, por el contrario, crea un clima de frialdad; en cambio, cuando se integran recíprocamente, la comunicación alcanza valor y significado.»

También nos dice el Papa que el silencio es parte integrante de la comunicación. Los expertos en comunicación aconsejan distinguir muy bien entre información y comunicación. Actualmente, las personas estamos muy informadas, incluso superinformadas, en el sentido de que a menudo se hace difícil poder asumir de una manera crítica y madura la gran cantidad de mensajes que nos llegan día tras día, a través sobre todo de los medios actuales de comunicación. Por eso, dice Benedicto XVI, «allí donde los mensajes y la información son abundantes, el silencio se hace esencial para discernir lo que es importante de lo que es inútil y superficial», hasta el punto de proponer la necesidad de una especie de *ecosistema* que equilibre silencio y palabra, imágenes y sonidos.

El silencio, en este sentido, se convierte en condición también para un justo equilibrio psicológico personal, ya que nos propone una capacidad de austeridad y de distanciamiento de la gran cantidad de mensajes de todo tipo que nos asedian.

Silencio y palabra son realidades que estamos llamados a integrar en nuestra vida cotidiana. Pero el lema y el mensaje del Santo Padre añaden que tanto el silencio como la palabra deben ser un camino de evangelización, y por ello alaba las iniciativas que, sobre todo en las redes sociales, permiten a las personas encontrar espacios de silencio, ocasiones de oración, de meditación y de compartir la Palabra de Dios. Y Benedicto XVI hace una referencia a estas redes cuando escribe que «en la esencialidad de breves mensajes, a menudo no más extensos que un versículo bíblico, se pueden formular pensamientos profundos. En las distintas tradiciones religiosas la soledad y el silencio son espacios privilegiados para ayudar a las personas a reencontrarse consigo mismas y con la Verdad, que da sentido a todas las cosas», es decir, con Dios y, para los cristianos, con su Palabra definitiva que es Jesucristo.

Nunca debemos separar el binomio palabra y silencio. Aprender a comunicar significa aprender a escuchar, a contemplar antes de hablar, y esto es especialmente importante para los agentes de la evangelización y para la misma acción comunicativa de la Iglesia.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona